EXPUNERE DE MOTIVE

La 26 iunie 2000 Comitetul Miniştrilor al Consiliului Europei a adoptat Protocolul nr.12 adiţional la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale (denumit în continuare „Protocolul nr.12") (STE 177), document deschis spre semnare statelor membre ale Consiliului Europei, la 4 noiembrie 2000, la Roma. Documentul a fost semnat de România cu aceeaşi ocazie.

Până în prezent, Protocolul nr.12 a fost semnat de 34 de state şi ratificat de 11 dintre acestea. Potrivit prevederilor art.5, Protocolul a intrat în vigoare în urma depunerii celui de-al zecelea instrument de ratificare, respectiv la data de 1 aprilie 2005.

Ratificarea Protocolului nr.12 la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale a constituit unul dintre angajamentele asumate de ţara noastră în vederea aderării la Uniunea Europeană, prin documentul oficial de deschidere a negocierilor Capitolului 24 - „Justiţie şi Afaceri Interne" şi este o măsură legislativă prioritară în Programul legislativ al Guvernului României pentru perioada 2005-2008 cu termen decembrie 2005.

Protocolul nr.12 lărgeşte protecţia pe care Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale o asigură împotriva discriminării, prin includerea posibilităţii ca discriminarea pretinsă să nu fie în legătură cu unul dintre drepturile limitativ prevăzute în acest tratat şi includerea unei garanţii largi, în sensul că nici o persoană nu poate fi discriminată pe baza nici unui motiv.

Pentru o eficientă implementare a Protocolului nr.12 şi pentru a asigura o protecţie internă efectivă a dreptului de a nu fi discriminat şi a da astfel persoanelor care se plâng de existenţa unei discriminări o cale de recurs internă efectivă, a fost necesară modificarea Ordonanţei Guvernului nr.137/2001 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările şi completările ulterioare, în acelaşi timp cu ratificarea protocolului.

Modificările propuse urmăresc extinderea criteriilor potrivit cărora o persoană poate pretinde că a fost discriminată, clarificarea procedurii de lucru a Consiliului Naţional pentru Combaterea Discriminării, a organizării acestuia, a statutului actelor acestui organism. Totodată, se urmăreşte confirmarea liberului acces la justiţie pentru persoanele care se plâng de existenţa unei discriminări şi introducerea principiului partajării sarcinii probei, astfel cum este prevăzut de Directivele 2000/43/CE şi 2000/78/CE ale Consiliului Uniunii Europene. Se răspunde astfel mai multor critici formulate de Comitetul European pentru Drepturile Sociale al Consiliului Europei (Conclusions 2002 Roumanie) şi de Comisia Europeană împotriva rasismului şi intoleranţei (Raport).

Având în vedere importanța pe care România o acordă protecției și promovării drepturilor omului și libertăților fundamentale, acesta fiind un criteriu politic de referință pentru aprecierea nivelului de pregătire în vederea integrării în Uniunea Europeană, se impune ca țara noastră să devină parte la Protocolul nr.12 la CEDO, adoptat de către Consiliul Europei, la Roma la 4 noiembrie 2000 și să asigure îmbunătățirea cadrului legislativ intern.

În acest sens, propunem adoptarea proiectului de Lege de către PARLAMENT, cu procedura de urgență prevăzută de art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată.

Față de cele prezentate, a fost întocmit proiectul de Lege alăturat, pe care vă rugăm să îl aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU - TĂRICEANU

Tabel de concordanţă

Directiva Consiliului 2000/43/CE din 29 iunie 2000 privind aplicarea principiului egalităţii de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică

Legislaţie naţională de implementare: Proiect de lege pentru ratificarea Protocolului nr. 12 la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, încheiată la 4 noiembrie 1950, adoptat la Roma, la 4 noiembrie 2000 şi pentru modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare

Actul normativ comunitar		Proiectul de act normativ naţional		Diferenţe	Institutia responsabila (iniţiator)	Ca-len-dar
Art/ Para/	Prevederi	Art/ Al/	Prevederi			
8	Statele membre trebuie să ia toate măsurile necesare, în concordanţă cu sistemele judiciare interne, pentru a se asigura că îi revine acuzatului să demonstreze că nu a avut loc o încălcare a principiului tratamentului egal, atunci când persoanele care se consideră a fi nedreptăţite de faptul că principiul tratamentului egal nu a fost aplicat şi în cazul lor, prezintă în faţa unui tribunal sau a altei autorităţi competente, fapte în urma cărora se poate spune că a avut loc un caz de discriminare directă sau indirectă.	Art. II. pct. 5 Alin. 6 Art. II pct. 8 Alin. 4	(6) Sarcina probei discriminării este partajată astfel : persoana interesată are obligaţia de a dovedi existenţa unor fapte care permit a se presupune existenţa unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligaţia de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În faţa Colegiului Director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio şi video sau date statistice. (4) Sarcina probei discriminării este partajată astfel : persoana interesată are obligaţia de a dovedi existenţa unor fapte care permit a se presupune existenţa unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligaţia de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În faţa instanţei se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio şi video sau date statistice.	5	6	7

Directiva Consiliului 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă

Legislație națională de implementare: Proiect de lege pentru ratificarea Protocolului nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, încheiată la 4 noiembrie 1950, adoptat la Roma, la 4 noiembrie 2000 și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Actul normativ comunitar		Proiectul de act normativ național		Diferențe	Institutia responsabila (inițiator)	Ca-len-dar
Art/ Para/	Prevederi	Art/ Al/	Prevederi			
10	Statele membre iau măsurile necesare, în conformitate cu sistemul juridic propriu, astfel încât, atunci când o persoană se consideră lezată prin nerespectarea față de ea a principiului „egalității" și prezintă, în fața unei jurisdicții sau a unei alte instanțe competente, fapte care permit prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte, să revină reclamantului sarcina de a dovedi că nu a violat principiul „egalității".	Art. II. pct. 5 Alin. 6	(6) Sarcina probei discriminării este partajată astfel : persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața Colegiului Director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice. (4) Sarcina probei discriminării este partajată astfel : persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoana împotriva căreia s-a formulat sesizarea are obligația de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice.	5	6	7
		Art. II. pct. 8 Alin. 4				